

STS de 6 de juliol de 2022, recurs 1590/2019

Diferències retributives entre personal laboral temporal i fix (accés al text de la sentència)

Una **treballadora temporal** d'un ajuntament, amb categoria de netejadora i **antiguitat des del 1991** en virtut de contractes temporals successius, **va reclamar les diferències retributives amb els treballadors fixos produïdes entre el 7 de gener del 2014 i el 7 de gener del 2015**, ja que aquests perceben 1.148,12 euros mensuals i ella només 821,19 euros.

El TS anul·la la sentència del TSJ i dona la raó a la treballadora, tot recolzant-se en la clàusula 4a de la *Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada*, l'art. 16 ET i els arts. 29 a 31 del conveni col·lectiu d'aplicació, amb els següents arguments:

- A la STS de 7 de febrer de 2022, recurs 4371/2018, ja va expressar, d'acord amb la STC 177/1993, que **les diferències retributives entre personal fix i temporal no són compatibles amb l'art. 14 de la Constitució** (CE), de manera que **un tractament "que configuri els treballadors temporals com a col·lectiu en una posició de segon ordre en relació amb els treballadors amb contractes de durada indefinida**, als quals de vegades se singularitza qualificant-los com a "treballadors fixos" o "treballadors de plantilla", en denominacions imprecises tècnicament que són potencialment discriminatòries si amb elles es vol identificar una mena d'estatut de "treballador ple", per oposició a un estatut més limitat o incomplet de treballador temporal, són clarament discriminatòries, com ha defensat la STC 104/2004.
- Així mateix, **s'han considerat discriminatòries** amb caràcter general **les diferències en aquells aspectes de la relació de treball en què hi ha "igualtat radical i inicial entre uns i altres treballadors"**, i més específicament, les diferències salarials "quan es demostrï que tots duen a terme una feina igual o similar" (STC 136/1987), llevat que s'acreditin raons objectives que justifiquin la desigualtat de tracte.
- La clàusula 4a de la *Directiva 1999/70/CE* garanteix la no-discriminació entre treballadors de durada determinada i els fixos. En aquest sentit, **la modalitat d'adscripció temporal o fixa no pot justificar per si mateixa el tractament diferent entre tots dos grups de treballadors.**

En conseqüència, **la STSJ ha infringit clarament la clàusula 4a de la Directiva 1999/70/CE, en relació amb l'art. 14 CE i els arts. 29 i 31 del conveni col·lectiu**, ja que s'ha demostrat que l'ajuntament ha retribuint la treballadora amb una quantia molt inferior en comparació amb el personal fix, sense acreditar la concurrència de circumstàncies objectives, degudament provades, que justifiquin de manera idònia, raonable i proporcionada aquest tracte diferenciat.

D'altra banda, en relació amb els acords col·lectius assolits entre l'ajuntament i els representants dels treballadors el 2015, encaminats a l'equiparació de treballadors temporals i fixos, no són aplicables a la reclamant ja que el seu apartat cinquè exclou els que no haurien desistit de les seves demandes.